

Ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου τὸ γραφεῖον τῆς «Εστίας» μεταφέρεται εἰς τὸ ἰσόγειον πᾶνωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Μόστρα ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀγγέλου, ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς μεγάλης οἰκίας Κούπα.

Ἔνεκα τῆς μετακομίσεως ταύτης εἰς μέρος οὐχὶ τόσῳ κεντρικὸν ἢ κατὰ φύλλον πώλησις τῆς «Εστίας» θὰ γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ, πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς, οὐχὶ μόνον ἐν τῷ γραφεῖῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς διὰ τῶν συνήθων ἐφημεριδοπωλῶν, οἵτινες θὰ ἔχωσι κατ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα φύλλα τῆς «Εστίας» πρὸς πώλησιν.

Τόμοι τῆς «Εστίας» καὶ παλαιὰ φύλλα θὰ πωλῶνται, ὡς πρότερον, ἐν τῷ γραφεῖῳ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἡ τοιοῦτον διαφρμισθεῖσα ἐπιχείρησις τῆς διορύξεως ὑπογενοῦ σήραγγος ὑπὸ τὸν πορθμὸν τῆς Μάγχης οἰκνέται ὅτι ναυαγεῖ ὀριστικῶς, τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἀποσυρμένη ἐν τῇ Βουλῇ τὰ πρὸς τοῦτο ὑποβληθέντα νομοσχέδια, καὶ ἀρνούμενης νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν. Εἶνε ἀλλοῦς ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως φέρεται χαρρακτικῶς προσωρινόν, καθότι ὁ ὑπουργὸς Συμπεριλαβὼν διεκέρχον ὅτι κατὰ τὴν προσεγὴ νομοθετικὴν σύνοδον θέλει διορίσει ἐπιτροπὴν ἵνα κατὰ βῆθος μελετήσῃ τὴν μετὰ πύσης σφοδρότητος καταπολεμηθῇ ἡ ἐπιχείρησις ὑπὸ αὐτῶν τῶν πρωτεύοντων ὀργάνων τοῦ βρετανικοῦ τύπου καὶ ἀνδρῶν διακρεπεστάτων ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς ἐπιτήρης, οὐδεμίαν δύναται νὰ διατηρήσῃ ἐλπίδα περὶ νέας τινος ἀποφάσεως ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως. Ἡ Ἀγγλία θέλει νὰ διαμεινῇ αἰωνίως ὅτι ὑπῆρξε πάντοτε, τοῦτέστι νῦν, εἰς τὴν τοπογραφικὴν αὐτῆς θέσιν καθορὰ τὴν ἀνήτοι. Κατὰ τὴν τοπογραφικὴν αὐτῆς ἰσχυρὴν καὶ τὴν θέσιν ταύτην δὲν ἔννοεῖ νὰ τὴν μεταβάλῃ. Ὡς φυλάττει ἀδίκτους τὰς οἰκίας τῆς, αὐτὴ θέλει νὰ διατηρήσῃ ἀπαράβιαστον καὶ τὸν προμαχῶνα τῶν περιόρων αὐτῆς κυμάτων.

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Τὸ βιβλίον» ἐν Παρίσις ἀπὸ τοῦ 1832 μέχρι τοῦ 1848 ἐξεδίδοντο κατ' ἔτος 25 νέα μουσικὸν ἔργα, προϊόντα δεκαπέντε συγγραφέων. Τὰ δὲ σήμερον ἐκδιδόμενα ἀνέρχονται εἰς τριακόσια παράγονται δὲ ὑπὸ 57 μουσικογράφων.

Ἡ διασημοτάτη τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων «Γενικὴ Ἐφημερίς», ἡ καὶ Allgemeine Zeitung λεγόμενη ἄτε ἐκδιδόμενὴ ἐν Augsburg τῆς Βαυαρίας, μεταφέρει τὴν ἑδρὰν τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου εἰς Μόναχον. Ἡ ἐφημερίς αὕτη εἶνε μία τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Γερμανίας.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῷ προαετίῳ τοῦ Λονδίνου Βῆθ ἀπεκαλύθη ἀνδρὶς τοῦ Γλάδστονως, ἐνώπιον τῆς συμφορᾶς τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ κομήτος καὶ τῆς κομήτιδος Γράμ-βλ καὶ πλείστον ἄλλων περιφανῶν. Παρίστανται δὲ ὁ ἀνδρὶς τὸν γεραιὸν ὑπουργὸν ἐν σχήματι τοιοῦτον οἷον συνήθως λαμβάνει ἀνιστάμενος ὡπὼς ἐκπονήσῃ λόγον μακρόν. Τὸ μνημεῖον ἡγέρθη ἀπὸ τῶν φιλῶν καὶ ὁμοφρόνων τοῦ ὑπὸ πλείστα ἐπόψεως Οὐμανισμοῦ ἀνδρὸς, ὅστις εἶνε ἀλλοῦς σέμνωμα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκατονταετηρίδος.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐν Γαλλίᾳ ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κ. Pasteur νέον ποσὸν ἐκ 50,000 φρ. ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς λαμπρὰς αὐτοῦ μελέτας ἐπὶ τῶν μολυσματικῶν ἀσθενειῶν τῶν ζώων.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβερνήσις ἐχορήγησεν ἤδη τῷ διασημῷ σοφῷ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ 50,000 φράνκ. κατὰ τὸ 1880 καὶ 40,000 κατὰ τὸ 1881.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκτιμῶσα τὰ ἐπιτευχόντα ὑπὸ τοῦ κ. Pasteur ἐν ταῖς μελέταις αὐτοῦ ἀποτελέσματα, ὁμοφώνως ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐχορηγήσεως καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος.

Κατὰ τὰς ἰταλικὰς ἐφημερίδας ὁ δεινὸς ἀρχαιολόγος Ἀχιλλεὺς Γεναρέλλης ἤτήσατο παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἄδειαν νὰ διενεργήσῃ ἀνασκαφὰς παρὰ τὰς τέσσαρας πλευρὰς τῆς ἐν Ῥώμῃ στήλης τοῦ Τραϊανοῦ. Ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος ἐτελεύτησε κατὰ τινα ἀποδημίαν εἰς τὴν Ἀνατολήν· κατὰ δὲ τὴν ὁμόφωνον τῶν ἱστοριογράφων ὁμολογίαν, ἡ κόνις τοῦ ἀμέσως ἀνεκοιμήθη εἰς Ῥώμην καὶ ἐντὸς χρυσῆς κάλπης κατεχώσθη ἐγγὺς τῆς στήλης. Ὁ ὑπουργὸς μελετᾷ νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι θὰ εὐρεθῇ οὐ μόνον ἡ χρυσὴ κάλπη, ἀλλὰ καὶ ἕτερον τι ἀρχαιολογικὸν κειμήλιον.

Ὁ ἔως τῆς σήμερον πρὸς ἀπλὴν διασκέδασιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κατασκευαζόμενος ἀεροδρόμων (ἀερόστατον) θὰ ἐξυπηρετῇ ἀπὸ τοῦδε καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς μετεωρολογικῆς ἐπιστήμης. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Παρίσις ἀεροστατοῦ θὰ ἔχῃ πάντοτε πρὸχειρον ἀεροδρόμονα πρὸς ἀκρίβειαν τῆς θερμοκρασίας καὶ τῆς ὑγρότητος τοῦ αἵρος. Τὰ χρεώδη ἐργαλεῖα τῆς ἀναμετρήσεως εἶνε ἤδη ἔτοιμα. Ἐν τεταγμέναις ὥραις, ἀλλὰ νημερῶς οὕτως, θὰ ἀπολύηται εἰς ὕψος πολλῶν ἐκατοντάδων μέτρων.

Κατὰ τινα ἐκ Μόσχας ἐξῆλθον δημοσιευθεῖσαν ἐν τοῖς «Central Neus» οἱ ἐπιζητῶντες ἐν τῇ πρὸς τὸν βορεῖον πόλιν ἐκδρομῇ τῆς «Jeannette» ἀφίκοντο τὴν 16 (ν.) Ἀυγούστου εἰς Μόσχαν, ὅπου λαμπρῶς ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς. Καθ' ὅδε διεγροῦνται οὗτοι κατὰ τὴν ἐξάμηνον πεζοπορίαν αὐτῶν ἠναγκάσθησαν νὰ φάγωσι καὶ αὐτὰ τὰ ὑποδήματα τῶν ὅπως καταβόλων τὴν κατατρούσαν αὐτοὺς πύλιν.

Ἐπίσης ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας ὅτι τὸ στέδιον περὶ ῥωσικῆς ἐκδρομῆς εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀφρικὴν ἐγκατελείφθη.

Τὴν 20 προσηχὸς Σεπτεμβρίου γενήσονται ἐν Κωνσταντινῇ τῆς Ῥώμης τὰ ἐγκαίνια νέου μουσείου φέροντος τὸ ὄνομα τοῦ Γαριβάλλη, περιλαμβανόντος δὲ ἀποκλειστικῶς πράγματα ἀνήκοντα ἄλλοτε εἰς τὸν ἀποθανόντα στρατηγόν.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων, τῶν ἀποσταλέντων μέχρι τοῦδε διὰ τὸ μουσεῖον τοῦτο εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν διοργάνωσιν αὐτοῦ ἱππότην Placidi, ὑπάρχει καὶ σκαπάνη ἣν ὁ Γαριβάλλης μεταχειρίσθη ἐπὶ μακρὸν διὰ τὰς ἀγροτικὰς αὐτοῦ ἐργασίας ἐν Καπρίσ, καὶ ἣν ἐδώρισαν εἰς τὸ μουσεῖον οἱ ἀδελφοὶ Vecchi. Πρὸς πίστωσιν δὲ τῆς γενήσεως τῆς σκαπάνης οἱ δωρήσαντες αὐτὴν ἐπισυνέψαν τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν, ἣν ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς ὁ Γαριβάλλης ἐν ἔτει 1861.

«Ὡς ἀντάλλαγμα τῆς νέας σκαπάνης ἣν μοι ἀπεστείλατε, σὰς ἀποστείλλω καὶ ἐγὼ ἐκείνην ἣν ἐπὶ μακρὰ ἔτη μετεχειρίσθην διὰ τὰς ἀγροτικὰς μου ἐργασίας.

Ἀπὸ τοιαύτη εἶνε ἡ ἐπιθυμία σας, τηρήσατέ τὴν ὡς μαρτύριον τῆς πεποιθήσεως ἣν ἀπὸ πολλοῦ διατρέφω, ὅτι οἱ ἄνθρωποι, ἐὰν ἐσκέπτοντο καλλίτερον, ὥρηνον νὰ μεταχειρίζονται τὸν σίδηρον, τὸ πολὺ τιμὸν τοῦτο μέταλλον, οὐχὶ ἵνα φονεύσιν ἀλλήλους, ἀλλ' ἵνα πορίσωνται εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος περισσότερα μέσα εὐδαιμονίας».

Ἐυθροῦς τις καθηγῆται τῆς φιλοσοφίας ἐν Tubingue θέλει δώσῃ μεγαλοπρεπὴ χορὸν ὅπως ἐορτάσῃ τὴν διαχρυσιστὴν τριακοσιεστὴν καὶ δωδεκάτην ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Πλάτωνος.

Κατὰ τὰ διελκίσματα τοῦ χοροῦ ὑποκρίται ὁ ἀπαγγέλλων τὸν «Φαίδωνα» καὶ τὴν «Ἀπολογία» τοῦ Σωκράτους».

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Κλειούς» ὁ ἐν Κερκύρᾳ καθηγῆται κ. Σπυρίδων Παπαγεωργίου δημοσιεύει ἑξῆς λόγον διατρέχον περὶ τινος αἰγυπτιακοῦ παπύρου, ὃν παρυσίασεν εἰς τὸ πέρυσιν ἐν Βερολίνῳ συγκροτηθὲν Συνέδριον τῶν ἀισιολόγων ὁ παρ' αὐτῷ ἀντιπρόσωπος τῆς Ρωσσίας καθηγῆται κ. Β. Γολένισεφ. Ὁ πάπυρος οὗτος, οὐ ἑλλείπει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, περιέχει μυθὸν τινα αἰγυπτιακὸν πολ-